

ת"פ 56047/05/17 - מדינת ישראל נגד ויאצ'סלב חנוכייב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 56047-05-17 מדינת ישראל נ' חנוכייב(עציר)

ת"פ 2905-10-17 (בימ"ש שלום ראשל"צ)

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עדי סעדיה ועו"ד קורל בר
המאשימה
נגד
ויאצ'סלב חנוכייב (עציר) - הובא ע"י שב"ס
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד קטי צווטקוב

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 19.7.17 בת"פ 56047-05-17, הורשע הנאשם לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעשר עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

- **לפי האישום החמישי** - ביום 16.5.17 המתלוננת שהתה ביחד עם ביתה בחנות "מרקו" בקניון הזהב בראשון לציון. המתלוננת הניחה את הטלפון הנייד שלה מסוג איפון 6 על כיסא, הנאשם ניגש לעברן, המתין לרגע בו תשומת ליבן אינה נתונה, נטל את מכשיר הטלפון ועזב את המקום.

- **לפי האישום השישי** - ביום 14.5.17 המתלוננת שהתה בחנות "אמריקן לייזר" בקניון הזהב בראשון לציון. הנאשם ניגש לעמדת המכירה, נטל מדלפק המכירה את הטלפון הנייד של המתלוננת מסוג נווט 4 ועזב את המקום.

- **לפי האישום השביעי** - ביום 14.5.17 המתלוננת שהתה בחנות "קרביץ" בקניון בנס ציונה. הנאשם ניגש לעמדת המכירה, נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת מסוג LG4 ועזב את המקום.

- **לפי האישום השמיני** - ביום 14.5.17 המתלונן שהה ברחבה של מתחם החנויות בקניון בנס ציונה. עת שרכן המתלונן לעבר רגליו, ניגש נאשם לעבר המתלונן, נטל משולחן הסמוך את הטלפון הנייד של המתלונן מסוג LG ועזב את המקום.

- **לפי האישום התשיעי** - ביום 12.5.17 המתלוננת שהתה בחנות "סבון של פעם" בקניון רחובות. הנאשם ניגש לעמדת המכירה, נטל מדלפק המכירה את הטלפון הנייד של המתלוננת מסוג LG4 ועזב את המקום.

- **לפי האישום העשירי -** ביום 12.5.17 המתלוננת שהתה בחנות "העין השלישית" בקניון רחובות. הנאשם ניגש לדלפק המכירה ונטל את הטלפון הנייד של המתלוננת מסוג LG4 ועזב את המקום.
 - **לפי האישום האחד עשר -** ביום 12.5.17 המתלוננת שהתה בחנות "הבורסה ליהלומים" בקניון רחובות. הנאשם ניגש לדלפק המכירה, נטל מדלפק המכירה את הטלפון הנייד של המתלוננת מסוג MHTC-8 ועזב את המקום.
 - **לפי האישום השנים עשר -** ביום 9.5.17 המתלוננת שהתה בחנות "ארוקה" בקניון ערים בכפר סבא. הנאשם ניגש לעברה של המתלוננת ונטל מתיקה שהיה רתום לעגלת תינוק טלפון נייד מסוג שיואמי ועזב את המקום.
 - **לפי האישום השלושה עשר -** ביום 8.5.17 המתלוננת שהתה בדוכן תכשיטים בקניון מרגלית בהוד השרון. הנאשם ניגש לעמדת המכירה, נטל מדלפק המכירה את הטלפון הנייד של המתלוננת ועזב את המקום.
 - **לפי האישום הארבעה עשר -** ביום 27.4.17 המתלוננת שהתה בסופר מרקט "חצי חנים" בהוד השרון. הנאשם ניגש לעמדת המכירה, נטל את הטלפון הנייד שלה מסוג גלאקסי 3 ועזב את המקום.
2. בהכרעת דין מיום 23.4.18 בת"פ 2905-10-17, הורשע הנאשם לפי הודאתו, בעובדות כתב אישום בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
- לפי כתב האישום, ביום 25.4.17, המתלונן המתין לטיסתו לציריך בקומה השלישית בנמל התעופה בן גוריון. בשלב מסוים המתלונן הניח את תיק היד אשר הכיל: תעודת זהות, דרכונים וכסף מזומן בסכום של כ- 2,400 אירו וניגש למכונת השתייה. הנאשם התקרב לתיק היד, נטל אותו ועזב את המקום.

תסקירי שירות המבחן

3. שירות מבחן, בתסקירו מיום 11.1.18, ציין כי הנאשם יליד דגיסטאן בן 58, גרוש ואב לבן יחיד עמו לא מצוי בקשר בשנים האחרונות. הנאשם מתגורר עם אמו בביתה בעכו. ממסמכים רפואיים שהוצגו עולה כי הנאשם סובל מהפרעות נפשיות והתנהגותיות ככל הנראה על רקע התמכרות לסמים ולאלכוהול, סובל מהפרעה מוחית אורגנית נוכח פגיעת ראש בעבר, סובל מחוסר בעצמות גולגולת, כן מוכר כנשא הפטיטיס C וחולה סכרת; הנאשם מוכר כנכה לצמיתות ומקבל קצבת ביטוח לאומי; לנאשם עבר פלילי מכביד ואף הוטלו עליו מאסרים קודמים; הנאשם צורך סמים מגיל 16, והוא שולב בטיפול בשנים 2002 - 2005, ולדברי הנאשם, נמנע מסמים עד לשנת 2011, ובמקביל עבד במפעל ושמר על יציבות. עם זאת בשנים האחרונות, הנאשם חזר לשימוש קבוע בסמי רחוב.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מנהל אורח חיים התמכרותי כרוני מזה שנים רבות, בעל דפוסים שוליים מגובשים, חסר מיומנות וכוחות לתפקוד יציב ומאורגן, נעדר מערכת תמיכה בסביבתו המשפחתית והחברתית. הנאשם ביצע את העבירות דנן תקופה קצרה לאחר סיום מאסרו האחרון. עוד העריך שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לגלות התייחסות עניינית וביקורתית לבחירותיו ולאחריותו ולהתנהלותו, כי קיים סיכון משמעותי להישנות

ביצוע עבירות, ולא נהיר אם יכול לערוך שינוי מעמיק בדפוסי חייו השוליים. עם זאת, הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול בהתמכרותו בקהילה טיפולית "קרית שלמה", ושירות המבחן ביקש דחייה על מנת לבדוק התאמתו לקהילה.

4. בין ובין נערכו מספר תסקירים, עד שבית המשפט שחרר את הנאשם לקהילת "קרית שלמה" ביום 29.4.18.

5. בתסקיר משלים מיום 21.6.18 ציין שירות המבחן, כי הנאשם מתנהג בצורה שאינה תואמת את תנאי הקהילה, ולהתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה להכיר בהתנהגותו המכשילה ומשליך אחריות ואשמה על הצוות וחברי הקהילה האחרים, עם זאת, הביע רצון להמשיך את הטיפול בקהילה. ביום 20.6.18 הנאשם נדרש לחתום על חוזה התחייבות, להימנע מהתנהגות פוגענית כלפי הצוות והמטופלים. הנאשם סירב לחתום, למרות שהוסברו לו ההשלכות של התנגדותו, ולפיכך הופסק הטיפול בנאשם בקהילה. מטעם זה, שירות המבחן לא ראה עוד מקום להתערבות טיפולית.

טענות הצדדים

6. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של הפרט. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית עד גבוהה וזאת משום שמכשיר טלפון נייד מכיל פרטים ומידע אישי רב. בתיק הנוסף הנאשם גנב תיק ממתלון שעמד לטוס.

7. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי בנסיבות המקרה, מתחם העונש ההולם את עבירת הגניבה בכל אחד מהאישומים נע בין מאסר לתקופה של חודשיים ובין מאסר לתקופה של שמונה חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים.

8. באת כוח התביעה פירטה את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי; לחובתו של הנאשם עומד עבר פלילי מכביד הכולל 15 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, סמים ועוד; נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי; הנאשם חזרתי, וביצע העבירות בסמוך לאחר שחרורו ממאסר; תסקירי שירות המבחן מלמדים על מסוכנותו הגבוהה של הנאשם; הנאשם לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו, הפר את תנאי הקהילה ומכאן שהוביל לסיום הטיפול בו ללא המלצה שיקומית; הנאשם סובל מהתמכרות כרונית; הנאשם השיב את הרכוש שגנב רק בכתב האישום שעניינו בגניבת תיק בשדה תעופה, וגם זאת רק משום שנתפס.

9. מכאן עתרה באת כוח תביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 31 חודשים, להפעיל המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשם, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 42 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פיצויים. כן עתרה להפעלת התחייבות התלויה ועומדת בעניינו של הנאשם.

10. באת כוח הנאשם טענה כי יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין כל העבירות.

11. לטענתה, הנאשם ביצע את העבירות כחלק מהתמכרותו, אולם אפילו לא מכר את הטלפונים, אלא גנב לשם גניבה. המדובר, לטענתה, בשיטת גניבה שאין בה כל תחכום.

12. עוד טענה כי יש לקחת בחשבון בתוך המתחם את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 58, גרוש, אב לבן יחיד ולא מצוי בקשר עמו; הנאשם דר רחוב במשך שנים רבות, וחסר כל מערכת תמיכה משפחתית או חברתית; הנאשם סובל מתחלואה כפולה; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם היה נתון במעצר משך תקופה ארוכה כמעט שנה; מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם; לנאשם היה רצון להשתלב בטיפול אולם הניסיון נכשל; באירוע בו נגנב תיק היד, הנאשם נתפס והרכוש הוחזר.
13. מכאן עתרה באת כוח הנאשם, להטיל את עונשי המאסר על תנאי בחופף זה לזה, להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בעת הפעלת ההתחייבות, להשית עליו מאסר חלף קנס ולהשיב לאחותו ערבות בסכום של 5,000 שהפקידה.
14. הנאשם בדברו האחרון ציין כי הגיע לקהילה נקי מסמים והיה לו קושי בחברת אחרים שקיבלו תחליפי סם. עוד ציין כי לא עזב את הקהילה אלא הורחק ממנה.

דין והכרעה

האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים?

15. האם אחד עשר האישומים מהווים אירוע אחד או שמא מספר אירועים?
16. לפי מבחן הקשר ההדוק, יקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות כאשר נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על תכנית עבריינית אחת. בהחלטה אם מדובר בתכנית עבריינית אחת יתחשב בית המשפט, בין היתר, בקיומו של תכנון משותף, שיטתיות בביצוע העבירות, סמיכות זמנים ומקום, וקשר בין העבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (3.9.15)).
17. מעובדות כתב האישום בת"פ 56047-05-17 עולה, כי הנאשם ביצע עשר עבירות של גניבת טלפון נייד במספר קניונים ובמספר מועדים. לפי מבחן הקשר ההדוק, יש לראות בכל מועד שבו יצא הנאשם לגנוב טלפונים מחנויות סמוכות כאירוע אחד, וזאת משום השיטתיות, סמיכות הזמנים והמקום. עם זאת, אין לראות במכלול העבירות משום אירוע אחד, משום הנתק בין המועדים השונים. מכאן, כי האישום החמישי מהווה אירוע, האישומים השישי, השביעי והשמיני מהווים אירוע, האישומים התשיעי, העשירי והאחד עשר מהווים אירוע, האישום השנים עשר מהווה אירוע, האישום השלושה עשר מהווה אירוע, והאישום הארבעה עשר מהווה אירוע. כתב האישום בת"פ 2905-10-17 מהווה אירוע בפני עצמו.

קביעת מתחם העונש ההולם

18. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
19. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של הפרט. לצד זאת, למעשיו של הנאשם

פוטנציאל לפגיעה בשני היבטים נוספים: האחד - הפגיעה בפרטיותו של בעל המכשיר וקרוביו, וזאת לאור התכנים האישיים, המצויים במכשיר שנגנב; השני - פגיעה כתוצאה מאובדן מידע הרב הנאגר במכשיר טלפון, שערכו לעיתים לא רק כלכלי אלא גם רגשי.

20. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירות בכל אחד מהאירועים היא בינונית, וזאת לאור צבר העבירות בכל אירוע, ופוטנציאל הנזק.

21. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירה של גניבת טלפון נייד, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:

- רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של גניבת טלפון נייד. בגזר דינו קבע בית משפט השלום, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה נע בין מאסר של חודשיים ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, והטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם, תוך שקבע כי מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט הוא סביר.

- עפ"ג (מרכז) 27225-01-14 **דזנאשוילי נ' מדינת ישראל** (20.5.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בשתי עבירות של גניבת טלפון נייד. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, ולצד זאת הטיל מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 1,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם לאור הליך טיפולי מוצלח, ביטל את המאסר והמאסר על תנאי והאריך את המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם.

- ת"פ (רח') 24407-02-17 **מדינת ישראל נ' דוקרקר** (5.7.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של גניבת טלפון נייד. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 400 ₪ ופיצויים בסכום של 2,500 ₪.

- ת"פ (י-ם) 54187-06-13 **מדינת ישראל נ' געאביץ** (7.2.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בשבע עבירות של גניבת טלפון נייד. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

- ת"פ (פ"ת) 30192-04-13 **מדינת ישראל נ' מלמד** (3.2.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירה של גניבת טלפון נייד. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, פיצויים בסכום של 600 ₪ וקנס בסכום של 200 ₪.

22. אומר, כי בעניין אחר קבעתי כי מתחם העונש ההולם עבירה של גניבת טלפון נייד נע בין מאסר לתקופה של חודשיים ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים (ת"פ (רח') 57220-11-12 **מדינת ישראל נ' דאוד** (18.11.15)). אולם, באותו עניין מדובר היה בגניבת טלפון נייד מחולה שהיה מאושפז בבית החולים ורוב הפסיקה שתמכה בכך עניינה היה בנסיבות דומות.

23. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את כל אחד מהאירועים של גניבת מכשיר טלפון אחד נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים. מתחם העונש ההולם את האירועים הכוללים גניבה של

מכשירים ספורים נע בין מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים.

24. ממדיניות הענישה שעניינה עבירה של גניבת רכוש בשווי דומה לנסיבות העניין, עולה כי מתחם העונש ההולם את עבירת הגניבה בה הורשע הנאשם, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים (ראו למשל: ת"פ (אילת) 38965-01-16 **מדינת ישראל נ' גסולקר** (23.7.17); ת"פ (אילת) 11146-04-16 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (10.10.16); ת"פ (י-ם) 43170-10-13 **מדינת ישראל נ' לובנברג** (16.12.15); ת"פ (ק"ג) 18592-07-15 **מדינת ישראל נ' וינצאי** (17.9.15)).

העונש ההולם בתוך מתחמי הענישה

25. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת נטילת האחריות על מעשיו וחיסכון בעדויות; הנאשם סובל מהפרעה מוחית נוכח פגיעת ראש, מבעיות רפואיות ונפשיות שונות, ומהתמכרות לסמים;

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי המכביד, הכולל 15 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות רכוש, אלימות וסמים; הנאשם ביצע העבירות זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר.

26. כאן המקום להתייחס לתסקירי שירות המבחן ולהליך שבמסגרתו שוחרר הנאשם לקהילה. מהתסקירים עולה, כי הנאשם מנהל אורח חיים התמכרותי, בעל דפוסים שוליים מגובשים, חסר מיומנות וכוחות לתפקוד, נעדר מערכת תמיכה בסביבתו המשפחתית והחברתית; הנאשם הביע רצון להשתלב בקהילה טיפולית לתחלואה כפולה ובעיות רפואיות, ולמרות ההסתייגויות שהביע שירות המבחן המליץ לשחררו לקהילה טיפולית "קרית שלמה". דא עקא, כי הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו, התנהג בצורה שאינה תואמת את תנאי הקהילה עד לסילוקו מהמקום והפסקת הטיפול.

27. לאור כל האמור, העונש ההולם מצוי מעט מעל חלקו האמצעי של כל אחד ואחד ממתחמי העונש ההולם.

28. הגעתי למסקנה, כי יש להטיל על הנאשם עונש אחד בגין כל העבירות, שיש בו כדי לבטא את ריבוי העבירות, ומכלול הנסיבות כפי שפורט, והוא כולל תקופת מאסר בלתי מבוטלת, מאסר על תנאי ופיצויים. לא מצאתי לנכון להטיל על הנאשם קנס, בשל הפעלת ההתחייבות ומצבו הכלכלי הקשה.

29. לא מצאתי כל טעם שלא להפעיל המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשם בהיעדר הליך שיקום, ומשהנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו להשתלב בהצלחה בהליך של שיקום. עם זאת, מצאתי לנכון לחפוף את המאסרים על תנאי זה לזה, ואת חלקם בחופף וחלקם במצטבר לעונש שיוטל, וזאת בעיקר בשל הודאתו ונסיבות חייו הלא פשוטות.

30. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 19.5.17 ועד יום 26.4.18.

ב. יופעל מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים מת"פ 22595-09-16 וכן המאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים מת"פ 55354-06-16. המאסרים על תנאי יופעלו בחופף זה לזה, וחלקם בחופף וחלקם במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 26 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כאמור.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ה. הפעלת התחייבות מת"פ 55354-06-16 בסכום של 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. ההתחייבות תופעל ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.11.18 וב- 1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ו. בת"פ 56047-05-17 - פיצויים כדלקמן - בסכום של 1,000 ₪ לעדת תביעה 2, שירלי אופיר; בסכום של 500 ₪ לעדת תביעה 33, לין בן ברוך; בסכום של 500 ₪ לעדת תביעה 8, שחר בנימין. בסכום של 500 ₪ לעד תביעה 6, גבריאל סבאג; בסכום של 500 ₪ לעדת תביעה 9, נטע מודחי; בסכום של 500 ₪ לעדת תביעה 11, נרקיס אודליה; בסכום של 500 ₪ לעדת תביעה 12, אלה נובוסדיוק; בסכום של 300 ₪ לעדת תביעה 5, עופרה גילי; בסכום של 300 ₪ לעדת תביעה 7, שרית כחלני; בסכום של 300 ₪ לעדת תביעה 14, קבדה קימם;

בת"פ 2905-10-17 פיצויים בסכום של 1,000 ₪ לעד תביעה 1, ציון דה פז.

את מכלול הפיצויים ישלם הנאשם ב-5 תשלומים שווים, החל מיום 1.11.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

המזכירות תחזיר הערבות בסכום של 5,000 ₪ ששולמה כחלק מתנאי השחרור למפקיד, ובכפוף לכל דין.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשע"ט, 03 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.